
God is enkel goed

J.G.Bulthuis

Ten aanzien van het kennen van God, wie Hij is en hoe Hij is, bestaat grote onkunde. Zowel binnen als buiten het christendom staan miljoenen mensen al eeuwenlang op het verkeerde been. Zonder met de beschuldigende vinger naar het verleden te wijzen, kunnen we wel vaststellen dat dit een trieste situatie is. Het is daarom een onbeschrijflijk grote genade van God dat Hij in deze tijd door Jezus Christus ons wil tonen hoe Hij eigenlijk is.

Deze bescheiden en beknopte studie tracht daartoe bij te dragen. Hierbij gaat het niet om een uitvoerige behandeling van alle bijbelteksten die over dit onderwerp spreken, maar slechts om het aanreiken van enige sleutels. Wie die principes konsekvent toepast in het denken en bijbellezen, zal door de Geest verder geholpen kunnen worden in het ontwikkelen van een juist Godsbeeld. Uiteraard geldt ook hier de stelregel dat het ons niet om een mooie theorie te doen is, maar om de heerlijke gevolgen van dit inzicht voor onze wandel met God.

Stelling

Met de uitdrukking "God-is-enkel-goed" wordt bedoeld dat Hij helemaal goed is en derhalve alleen goed doet. God kan niet anders. Zo is zijn eeuwig onveranderlijk wezen. Wat er ook van Hem uitgaat, het is altijd iets goeds. Dus duidelijk gesteld: Hij straft niet, Hij beproeft niet, Hij is nooit boos, Hij doodt niet. Hij is totaal ongevaarlijk en veilig. In dit alles is Hij tot één. Hij heeft geen twee kanten, een goede en een kwade. Van Hem hoeft niemand iets kwaads of naars te duchten. Hij is

---

Teksten

een geweldig goede en liefdevolle God voor allen.

Enkele teksten die hier duidelijk over spreken zijn de volgende:

*Gij zijt goed en goeddoende (Ps.119:68b)

*Ik ben dezelfde, Ik ben de eerste, ook ben Ik de laatste (Jes.48:12b)

*Niemand is goed dan God alleen (Marc.10:18b)

*De Vader der lichten bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer (Jac.1:17b)

*God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis (1 Joh.1:5)

*God is liefde (1 Joh.4:16b)

*Hij laat zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen (Mat.5:45b)

*God brengt niemand in verzoeking (Jac.1:13c)

*Iedere gave, die goed en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten (Jac.1:17a).

Jezus Christus

De stelling dat God enkel goed is, stoelt op Jezus Christus. En dat om twee redenen. Ten eerste leert de bijbel ons dat *niemand ooit God heeft gezien; de eniggeboren Zoon die aan de boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen (Joh.1:18)*. Ten tweede zegt de Heer zelf: *Indien gij Mij kent, zoudt gij ook mijn Vader gekend hebben. Van nu aan kent gij Hem en hebt gij Hem gezien. Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien (Joh.14:7,9b)*. Deze beide uitspraken liggen ten grondslag aan de 'God is enkel goed' gedachte.

Het is ten enenmale onmogelijk buiten Jezus om de enige en ware God te leren kennen. Ieder Godsbeeld dat los van Jezus en zijn uitspraken wordt opgebouwd is onjuist. Hij is de enige die de Vader kent. Dat houdt dus in dat de vaders en de profeten uit het oude verbond in hun geschriften ons onvolkomen en soms onjuist informeren over God. Hoe zouden zij dat zonder Jezus beter hebben kunnen doen? Onmogelijk. Het is hen dus niet aan te rekenen. Hun onkunde daaromtrent was geen tekort of zonde. De Christus was nog niet geopenbaard, en dan komt men nimmer tot het

---

Gods beeld

juiste inzicht. Alleen Jezus kan ons dat bieden! Hij 'is aan de boezem des Vaders'. Hij, de eniggeboren Zoon van de levende God, kent de Vader volkomen.

Jezus' kennis over God heeft Hij niet alleen met woorden op ons overgebracht. Hij was zo één met dat woord en met de Vader dat zijn levenswijze mede een groot getuigenis is geweest van hoe God is. Vandaar zijn uitspraak dat wie Hem ziet, de Vader ziet. Jezus wordt daarom terecht *het beeld van de onzichtbare God* genoemd (Kol.1:15a). Hij is *de afdruk van Gods wezen* en daarmee *de afstraling van diens heerlijkheid* (Hebr.1:3a). Niet in wezensgelijkheid (God – Zoon des mensen), maar in denken leefwijze was de Heer volkomen één met de Vader. Jezus wandelde immers als mens in de volle gestalte Gods (Fil.2:6a). Zo als Hij sprak en deed, zo sprak en deed God. Hij zegt daarover: *Wat Ik van Hem gehoord heb, dat spreek Ik tot de wereld* (Joh.8:26b) en: *Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo* (Joh.5:19).

In alles is de Zoon, de mens Jezus, dus gelijkvormig aan God, zijn Vader. Hij is één van geest met Hem, iets wat God ook zo graag met ons allen wil bereiken. Daardoor kan de mens, in Christus zijnde, deel hebben aan de goddelijke natuur gelijk Jezus daar deel aan had (2 Petr. 1:3,4).

Niemand voor en na Jezus kent zo totaal en volmaakt die eenheid met God als onze Heer. *Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken* (Kol.1:19a) en: *Want in Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk* (Kol.2:9). Niemand anders is derhalve in staat om God volkomen te openbaren in hoe Hij werkelijk is dan Jezus Christus.

Gevolgen

Voor ons heeft dit verstrekkende gevolgen. Om God te kennen zoals Hij eigenlijk is, zijn we dus alleen op Jezus aangewezen! Al luisterende naar zijn woorden en ziende op zijn wandel en werken is het mogelijk om het ware Godsbeeld voor ogen te krijgen. Voor een ieder die deze sleutel begrijpt en hanteert, zal er een wereld

Voorbeelden

van heerlijkheid en waarheid opengaan met betrekking tot het doorgronden van Gods wezen.

Een tweede gevolg is dat wij ons in deze zaak niet langer laten leren door bepaalde oudtestamentische uitspraken. Ook niet als die letterlijk geciteerd worden in het nieuwe testament. Wat de kerkvaders in hun geschriften hebben nagelaten aangaande ons onderwerp heeft eveneens geen waarde. Alleen Jezus, en niemand anders, zal ons de waarheid omtrent God doen kennen. Ten slotte is het absoluut noodzakelijk verouderde en onjuiste leringen, van wie dan ook, over boord te zetten en te vervangen door het nieuwe wat de Heer ons aanreikt. Vermenging ervan leidt tot verwarring en vaak tot verkeerde konkluzies.

In heel Jezus' optreden heeft Hij nooit een mens kwaad gedaan, beproefd, onder druk gezet, ziek gemaakt, of gestraft met onheil, noden en ramspoed. Toen Hem bijvoorbeeld de toegang tot een samaritaans dorp werd geweigerd en zijn discipelen om verterend vuur uit de hemel wilden bidden, bestrafte Hij hen (Luc.9:55). De Statenvertaling geeft daar het volgende weer: *Maar Zich omkerende, bestrafte Hij hen en zeide: Gij weet niet van hoedanige geest gij zijt. Want de Zoon des mensen is niet gekomen om der mensen zielen te verderven, maar om te behouden.*

Petrus getuigde tegen het huis van Cornelius dat *Jezus is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren, want God was met Hem* (Hand.10:38). Als Jezus zo is, is God zo; als Jezus zo doet, doet God zo. De Heer is in dit alles ook onveranderlijk (Hebr.13:8).

Jezus leert ons in de bergrede (Mat.5-7) hoe God wil dat we zullen zijn en doen. Hij vat dit samen met de woorden: *Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is* (Mat.5:48). In die rede leert Hij ons lief te hebben. Daarin is geen enkele plaats voor 'oog om oog en tand om tand', lik op stuk, wraak en vergelding. Hij heeft zelf het grote voorbeeld gegeven en ons nagelaten (1 Petr.2:19-23).

Zoals wij in dit alles Jezus hebben leren kennen, zó is

Geestelijke wereld

God eveneens. Er is geen verschil tussen Hen beiden. Dus geen straffende God de Vader en een liefhebbende Zoon. Geen ellende veroorzakende God en een ellende opheffende Heer. Geen ziekmakende God en een genezende Heiland. Anders zouden zij tegen elkaar inwerken, dus onderling verdeeld zijn. Maar zij zijn juist Beiden tot één, zoals Zij dat ook met ons willen worden (Joh.17:22,23). Zij redden, behouden, genezen, verhoeren, helpen en zegenen.

In het oude verbond waren de verborgen dingen nog niet geopenbaard (Deut.29:29). Jezus was er immers nog niet. Een ander gevolg daarvan is dat de ouden hoegenaamd niets van de onzienlijke wereld wisten. Voor hen was de hemel nog niet geopend (Joh.1:52). Zij wisten niets af van het rijk der duisternis met al zijn boze krachten. Zodra er iets bovennatuurlijks geschiedde, dichtten zij dat in hun onwetendheid aan God toe. Daarom begint bijna elke aanzegging van straf en ramspoed met de woorden: *Zo zegt de Here, Here*. Aan wie konden zij anders de oorzaak toeschrijven van de ellende, van het vuur, van de storm of de aardbeving? Een voorbeeld daarvan is de uitspraak in Amos 3:6b: *Geschiedt er een ramp in een stad, zonder dat de Here die bewerkt?* Maar Jezus leert ons daarentegen dat *de dief (satan) komt niet dan om te stelen en te slachten en te verdelgen* (Joh.10:10a). Hijzelf echter, als de door God gezondene, *is gekomen opdat de schapen leven en overvloed hebben* (vers 10b).

Jezus geeft inzicht in de bronnen van goed en kwaad. De duivel en zijn demonen zijn de leugenaars en de moordenaars der mensheid (naar Joh.8:44). Zij rekenen iedere zonde af met het loon dat bestaat uit de dood (Rom.6:23a). God echter schenkt genade die bestaat uit het eeuwige leven in zijn Zoon. Zonden (1 Joh.3:8a), ziekten (Hand.10:38), ongelukken, ellende en noden (Marc.4:39; 1 Petr.5:8b) komen voort uit de werkingen, reacties en aanvallen van het rijk der duisternis. De Heer is evenwel geopenbaard om die werken te verbreken (1 Joh.3:8b) en om te vergeven, te genezen, uit te redden en te behouden (Joh.12:47b; 1 Petr.5:7).

Kennis hebben over en inzicht hebben in de geestelijke wereld, de hemelse gewesten, vanuit het evangelie van

Ja maar...

het Koninkrijk der hemelen is een onmisbare informatiebron om God recht te leren kennen.

In Johannes 6:6a staat vermeld dat Jezus zijn discipel Filippus *op de proef stelde*. Inderdaad. Maar dat is geen beproeving door middel van ellende. Dat doet God nooit (Jac.1:13). Het was een test die Jezus hield, zoals studenten op een zeker ogenblik een tentamen moeten afleggen. De Heer **zei** iets tegen een van z'n volgelingen en wachtte diens reactie af. Daarmee wilde Hij hem iets leren.

Ditzelfde principe geldt ook voor het strenge begrip tuchtiging (bv.: Hebr.12:4-11). In dit bijbelgedeelte worden teksten uit het oude testament aangehaald. Wie evenwel goed leest, bemerkt dat Gods tuchtiging niet door middel van rampen en plagen geschiedt, maar doordat Hij iets tot ons **spreekt** (Spr.4:1; Hebr.12:5a).

Die tuchtiging **voel** je niet maar **hoor** je. Het zijn opvoedende, richtinggevende en soms korrigerende woorden van de Heer, opdat wij ons verbeteren. Het doel ervan is steeds weer onze vorming in liefde en onze levensheiliging (1 Tim.1:5; Hebr.12:10b).

De tuchtiging in Hebr.12 is dat God ons zonen **noemt** (vers 5). Dat houdt in dat wij ons zijn erfenis door geloof moeten toeëigenen en zonodig ervoor moeten strijden tegen de boze om haar veilig te stellen. Jezus deed dat tot bloedens toe, waarom wij dan niet?

Wetmatigheid

In verband met ons onderwerp wijzen we ook nog op het bestaan van geestelijke wetmatigheden. Er bestaat namelijk een wonderlijk gegeven van 'aktie en reactie'. Wie kent niet de uitdrukking: Wie goed doet, goed ontmoet? Het geeft het proces weer als van een boemering. Dat kan zowel positief als negatief zijn, naar gelang de handeling positief of negatief is. Enkele bijbelse voorbeelden zijn:

*Oordeelt niet en gij zult niet geoordeeld worden (Luc.6:37a)

*Laat los en gij zult losgelaten worden (Luc.6:37c)

*Geeft en u zal gegeven worden (Luc.6:38a)

*Met de maat waarmede gij meet, zal u wedergemeten

Voorkomen

worden (Luc.6:38b).

Zo spreekt Romeinen 8:2 over de wet van de Geest des levens en die van zonde en dood. Indien nu in het leven van de mens negatieve gebeurtenissen plaatsvinden, kunnen deze nog al eens verklaard worden vanuit de werking van die geestelijke wetmatigheden. Dat is een geheel andere benadering dan God overal de schuld van geven. Hij staat absoluut buiten elk kwaad. Hij is onschuldig aan het lijden der mensheid. Hij heeft integendeel juist de oplossing ervoor aangeboden in zijn Zoon.

Wanneer de mens door Hem zijn wandel en handel zuivert, kunnen heel wat nare dingen worden voorkomen.

Een veelgestelde vraag is waarom God een bepaalde narigheid niet voorkomt. Hij weet en kan toch alles? Dan laat Hij het toch toe? Jezus zegt hierover in Lucas 17:1: *Het is **onmogelijk** dat er geen verleidingen komen.* Er bestaat immers nog steeds een actief werkend rijk der duisternis. God heeft echter geen enkele communicatie daarmee. Er vindt geen overleg tussen Hem en de vijand plaats. Er is geen duister en onverklaarbaar handeltje van geven en nemen. Zowel God als satan gaan hun eigen onafhankelijke weg.

De Heer vervolgt in bovengenoemde tekst met: *Maar wee hem, door wie die verleidingen komen.* De machten der duisternis verzinnen het kwaad en trachten het uit te werken in en met mensen. Deze laatsten zijn zèlf verantwoordelijk als ze zich ermee inlaten. Zeker de christenen kunnen heel wat verkeerd voorkomen in deze wereld als ze de juiste keuze maken, namelijk vóór God en tegen satan.

De mens speelt de hoofdrol in deze kwestie. De mens Adam gaf in het paradijs zijn heerschappij weg aan de duivel die van toenaf de overste der wereld werd met alle kwalijke gevolgen van dien. Door de mens Jezus Christus is ontkoming daaraan mogelijk geworden. Maar Hij werkt niet alleen, doch samen met zijn volgelingen. Hem trouw volgen en dienen zal aan onszelf en aan de wereld het heil van God doen toestromen. In-

---

Oude Testament

dien **wij** het koningschap aanvaardden en gaan uitwerken, zal er uiteindelijk alleen nog maar heerlijkheid op aarde zijn.

Is het onze opdracht om alle uitspraken en verhalen in het oude testament die uit onkunde een straffende en dodende God weergeven, te corrigeren en te herschrijven? Neen natuurlijk. De tijden der onwetendheid behoeven wij nu achteraf niet 'wetend' te maken. Wij leven **nu**. Wij hebben een andere opdracht: de grote daden Gods te verkondigen (Ef.3:10; 1 Petr.2:9). Daarbij gaan we uit van de grondwet dat onze God en Vader enkel goed is. Dat weten we omdat Jezus enkel goed is en nooit iemand enig kwaad heeft aangedaan noch gestraft met plagen, ziekten of ongelukken. Als wij het oude testament lezen, doen wij dat met de bril op van het nieuwe testament. Met het inzicht van het evangelie der heerlijkheid dat eeuwenlang verborgen is geweest, maar thans in het einde der tijden werd geopenbaard (Rom.16:25-27).

God is meer

Is God alleen enkel goed? Neen, Hij is ook enkel liefde, enkel leven, enkel gerechtigheid en enkel heiligheid. Als zijn schepselen, en zeker als zijn kinderen in Christus, zullen wij Hem met eerbied en ontzag bejegenen (Hebr.12:28). Niet uit angst omdat Hij gevaarlijk zou kunnen zijn, maar uit liefde en verering. Ook de opdracht tot heiliging van ons leven is niet ingegeven uit angst of dreiging (1 Petr.1:15). Om met Hem intiem om te kunnen gaan, dienen we vrij te zijn van enigerlei contact met de boze. Deze gaat namelijk geweldig te keer als een mens zijn God nadert. En dat geeft heel wat narigheid in het leven. Dat laatste kunnen wij voorkomen door ons met Gods hulp geheel te reinigen en te heiligen.

Omdat God enkel goed en enkel liefde is, mogen we ook niet denken dat we een loopje met Hem kunnen nemen. Dat strookt niet met gehoorzaamheid en onderwerping. Onze verkeerdheden komen immers als een boemerang op ons eigen hoofd terug. Door oppervlakkig met God te wandelen, bedroeven wij Hem en doen

---

De ander

onzelf schade. Vandaar de oproep, zowel in het oude als in het nieuwe testament om **nauwgezet** te leven (bv. Lev.20:22; Ef.5:15).

Zoals bekend weten de meeste christenen niet dat God enkel goed is. Zowel in hun uitlatingen als in hun boeken schrijven zij heel wat narigheid in deze wereld aan God toe. Of als een straf of als een goedbedoelde handeling om ons op te voeden. Later, zegt men er dan bij, zullen we dat begrijpen. Zelfs ziekten vinden velen ter ere Gods.

Nu wij Gode zij dank wèl weten hoe het een en ander in elkaar zit, vraagt het wijsheid en begrip om met die ander om te gaan. In ieder geval mag dit leerstuk nooit tot veroordeling of afwijzing van die ander leiden. Onwetendheid op zich is geen zonde. Dat wordt het pas wanneer iemand het willens en wetens wil blijven, dus uit bewuste weerspanningheid.

God ziet zonder aanzien des persoons naar het **hart** van de mens. Indien dat naar Hem uitgaat, zal Hij zegenen waar dat maar mogelijk is. Iedere oprechte christen zal onze broeder en zuster in Christus zijn. Ook als er op leerstellig gebied nog het een en ander bij te stellen valt. Wij zijn allen toch nog 'ten dele' (1 Kor.13:12b). De Heer zal echter zijn volk in alles inzicht geven en datgene openbaren waarin het onderling nog op bepaalde punten anders gezind is (Fil.3:15; 2 Tim.2:7).

Laat een ieder die in theoretisch opzicht 'meer en beter' weet, door zijn goede wandel tot een prikkelend voorbeeld zijn voor zijn naaste.